

kan finde anvendelse i sager om vold mellem ægtefæller og samlevende.

Spørgeren mener, at Højesteret i de to afsagte domme har benyttet sig af retten til, at kunne fravige det strafniveau, der er forudsat i voldspakken efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Efter spørgerens opfattelse betyder det, at anklagemyndigheden ikke i alle kommende tilfælde om vold mellem ægtefæller og samlevende skal være afskåret fra at kunne kræve en tiltalt dømt skærpet straf efter reglerne i voldspakken, hvis omstændighederne taler herfor. De to højesteretsdomme er efter spørgerens opfattelse alene at betragte som undtagelser fra hovedreglen om strafs-kærpelsen i voldspakken.

Spørgeren er af den opfattelse, at Rigsadvokatens instruks til landets statsadvokater og politimestre om, at Folketingets vedtagelse i 1997 af skærpet straf i grovere voldssager ikke gælder, ikke kan have gyldighed. Instruksen sætter ikke alene en vigtig del af voldspakken ud af kraft, men afskærer tillige anklagemyndigheden fra at kunne kræve en tiltalt idømt skærpet straf efter reglerne i voldspakken, hvis andre omstændigheder, end dem de to højesteretsdomme omhandler, taler herfor.

Svar (20/ 5 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Af principielle grunde finder Justitsministeriet ikke nærmere at burde udtale sig om rækkevidden af den højesteretsdom, som er omtalt i »Rigsadvokaten Informerer« nr. 8/1999.

Justitsministeriet finder derfor alene at burde henvise til den begrundelse, der er givet af Højesterets flertal for, at den foreliggende, særlige sagstype ikke er omfattet af den tilsigtede skærpelse ved lovændringen i 1997.

Flertallets begrundelse lyder således:

»Tilfalte, der er født i 1948, og nu afdøde, der er født i 1950, havde på gerningstidspunktet levet sammen i 1 1/2 år i et forhold præget af alkoholmisbrug og lejlighedsvis voldsudøvelse. På gerningstidspunktet befandt de sig i deres fælles lejlighed sammen med den medtilfalte. De var alle berusede, og tilfalte og afdøde kom i skænderi.

Fire dommere - Wendler Pedersen, Per Sørensen, Walsøe og Børge Dahl - udtaler herefter:

Vi finder, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse den foreliggende, særlige sagstype for omfattet af den tilsigtede skærpelse med lov nr. 350 af 23. maj 1997 om ændring af straffeloven m.v.

Efter det anførte og efter en samlet vurdering af de udviste forhold, jf. straffelovens § 80, finder vi ikke grundlag for at ændre straffen og stemmer derfor for at stadfæste dommen.«

Spm. nr. S 2037

Til trafikministeren (7/5 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvordan vil ministeren afhjælpe de særlige problemer, der er for bornholmske erhvervsudøvere og indbyggere, når det gælder transporttider og transportpriser i forhold til det omkringliggende samfund, og vil ministeren i forbindelse hermed indføre en særlig halvveret eller lavere takst for bornholmere, der skal rejse til og fra resten af Danmark?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at indbyggere i udkantområder og øsamfund som eksempelvis Læsø og Samsø har særlig lave transportudgifter, når de skal transportere sig til og fra deres ø. Spørgeren mener, at det kunne være en vigtig mulighed for at få det bornholmske samfund til at kunne klare sig bedre i forhold til omverdenen, hvis der kunne sikres lavere transportpriser ved transport til og fra Bornholm. Spørgeren håber derfor, at ministeren vil se positivt på en sådan ny særstilling for Bornholm.

Svar (18/ 5 99)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Indledningsvis skal jeg henlede opmærksomheden på, at trafikken til og fra Bornholm er reguleret ved særlig lov, nemlig lov nr. 272 af 23. maj 1973 om BornholmsTrafikken. I betænkningen, afgivet over forslaget, lagde et flertal af udvalget om offentlige arbejders medlemmer vægt på, at man med loven bedst muligt kunne nedbringe det bornholmske erhvervslivs fragtom-